

sygeanstalten ved Aarhus oprettes en Afdeling, hvis Bestemmelse var at modtage uhelbredelige Sindsyge. Denne er nu saa vidt fremrykket, at man antager, den kan tages i Brug den 1ste Juli 1861, og da man formener, at Patienternes Antal derved vil blive meget forøget, saa er det en Selvfølge, at der maa blive Spørgsmaal om en Omregulering af Personalet og Gageringsforholdene. Det er navnlig det Punkt, der nærmest foreligger her og hvortil der er stillet Endringsforslag. Det vil sees, at det i det nye Regulativ er bestemt at give Reservelægen og Bogholderen en anden Stilling end hidtil, idet man nemlig for Bogholderens Vedkommende har troet at burde gaae ud fra, at han kunde leve som gift Mand. Udvalget har imidlertid ikke fundet, at der i den Omstændighed er tilstrækkelig Anledning til den foreslaaede Forandring, men indstiller, at han beholder sin Stilling som hidtil, saa at han altsaa foruden sin Gage, som man iøvrigt ikke har Noget imod bliver forøget, faaer Forpleining i Anstalten, men som en Følge deraf vil 12 Favne Brænde af de 24, som vare bestemte til at deles mellem ham og Reservelægen, ikke blive forbrugte, og Udvalgets Endringsforslag under Nr. 7 gaaer derfor ud paa, at der paa Contoen Brændsel bespares 12 Favne Brænde, der ere ansatte til 124 Rb. Endvidere er der ved denne Anstalt stillet i Udsigt, at der skulde afholdes Gudstjeneste hver Søndag istedetfor som hidtil hver anden Søndag, og derfor er der foreslaaet, at Præstens Lønning skulde forhøies fra 300 til 500 Rb. Udvalget har imidlertid troet, at en Lønning af 400 Rb. vilde være en passende Godtgjørelse for Præsten for de forøgede Forretninger, der forbres af ham, da han alligevel hver Søndag skal til Kirke i Sognet tæt ved Anstalten, og der fra Anstaltens Side vil blive sørget for, at han bliver befordret frem og tilbage. — En ganske lignende Betragtning har gjort sig gjældende med Hensyn til Kirkefangeren, hvis Løn man mener passende kunde ansættes til 100 Rb. Endelig er der ogsaa paataent, at Bogholderen ved denne Anstalt tillige skulde være Kasserer, og at hans Gage derfor skulde forøges fra 350 til 850 Rb. Udvalget har ikke kunnet

erkjende, at det overhovedet er hensigtsmæssigt at forene Bogholderens og Kassererens Virksomhed i een Person, man har tværtimod anseet det for meget uhensigtsmæssigt at gjøre det; man kan ei heller erkjende Nødvendigheden af Ansættelsen af en særegen Kasserer ved Anstalten i Aarhus, men mener, at de Kassererforretninger ikke vilde være bethydeligere, end at de godt ved et passende Anvisningssystem vilde som hidtil kunne besørges af Forvalteren. Man har derfor meent at maatte fraaade at gjøre Bogholderen tillige til Kasserer, og i Henhold dertil foreslaaer man hans Løn forhøiet fra 350 Rb. til 500 Rb. istedetfor til 850 Rb., hvorved jeg tillige skal bede erindret, hvad jeg for et Dieblisk siden udtalte, at denne Bestillingsmand dog vil vedblive at beholde som hidtil sin Forpleining in natura paa Anstalten. Med Hensyn til de øvrige Punkter har jeg for Dieblisket Intet at bemærke, men skal indskrænke mig til at henvisse til Betænkningen.

Tsberning: Jeg har stillet et Forslag om at bevilge Ministeren 500 Rb. for at lade anstille behørig Undersøgelse angaaende Opsyrelse af Amtmandsboliger paa passende Steder. Jeg har allerede flere Gange gjort opmærksom paa, at der paa Amtene savnes gode Opbevaringssteder for en Mængde Archivaller, og at den Fremgangsmaade, at flytte Amtmandsboligerne fra et Sted til et andet, bringer Archivverne i en saadan Uorden, at de næsten ere utilgængelige og unyttige; der er mange vigtige Actstykker, som burde opbevares for samtlige Justitsbetjente i disse Amtshuse. Det kan ikke være min Mening at ville paatvinge Regjeringen en Bevilling af den Natur; hvis den ikke selv ønsker at benytte den, vil jeg ikke fremkalde nogen Afstemning derover. Jeg skal imidlertid gjøre opmærksom paa, at Dieblisket ikke er ugunstigt, ikke alene til at anstille Undersøgelser angaaende denne Sag, men ogsaa til paa et enkelt Sted at bringe den til Udførelse. Staten er nemlig igjennem Laanekassen kommen i Besiddelse af en Eiendom i Holbek, som vistnok vilde have en meget ringe Værdi, dersom den nu skulde sælges; jeg troer, at det ved nærmere Undersøgelse vil vise sig, at